

El retorn de Georges Frêche

Cinc mesos després que una septicèmia l'apartés de la vida pública, el socialista Georges Frêche, president del Consell Regional del Llenguadoc-Rosselló, hi torna en un moment especialment delicat de la política de descentralització administrativa que promou el Govern francès.

Després de patir una greu malaltia i una operació a cor obert, el president socialista del Llenguadoc-Rosselló ha tornat a les seves responsabilitats per defensar el pressupost per al 2005 del seu departament, que presenta un augment global del 40% respecte a l'any passat i una alça rècord de la fiscalitat regional, del 54%. Un pressupost aprovat malgrat l'abstenció de tres consellers de la majoria. Segons Georges Frêche, l'increment de la fiscalitat és en bona mesura herència de la presidència anterior.

Des del passat 28 de març del 2004 Georges Frêche ocupa el seient de president del consell regional que va dirigir durant divuit anys el seu rival de sempre, Jacques Blanc (de la conservadora UMP), reelegit l'any 1998 gràcies als vots de l'extrema dreta francesa. Al setembre del 2004, durant la sessió de presentació de les auditories de les finances encarregades l'endemà de la seua elecció, Frêche va patir un greu desmai que el va obligar a deixar la sala del consell. Uns dies més tard, l'estat de salut del nou president regional empitjorava considerablement. Víctima d'una septicèmia, Georges Frêche va ser operat a cor obert. Posteriorment hagué d'afrontar una llarga recuperació. Els metges li preveien un any de baixa, per la qual cosa, com queda escrit a la legislació, el vicepresident Cristian Bourquin –també president del Consell General nord-català– el va substituir. El passat dilluns 28 de febrer va ser el dia del retorn del president, en una sessió en

què es va votar el pressupost per al 2005, el primer d'un mandat que Frêche ambiciona gairebé des de sempre. Només cinc mesos després d'haver deixat la seva cadira, amb veu fràgil i visiblement cansat encara, l'antic batlle de Montpeller va exposar durant dues hores les bases de la seua política de finançament regional. Un pressupost de prop de 200 milions d'euros més que el del 2004, que fa del Llenguadoc-Rosselló la primera regió de l'estat francès en augment de la fiscalitat directa. És, de fet, una alça rècord, del 54%, que no ha obtingut unanimitat en el si de la majoria d'esquerra.

Frêche ha comentat que en aquest 54% se sumen els deutes del passat i els increments pressupostaris del futur: "Un 30% a causa de l'herència Raffarin-Blanc, més un 20% que resulta de la nostra voluntat." L'endemà mateix de la seua elecció, el nou cap de la regió va encarregar una auditoria financera i va denunciar les promeses faraòniques dels últims mesos de presidència de Jacques Blanc. "En lloc d'esperar el 2007, any en què els deutes de Blanc deixaran de llstar el pressupost, i en lloc d'augmentar els impostos el 2006, any en què es posarà en marxa la descentralització, hem preferit augmentar els impostos d'un sol cop, i no els augmentarem més en els propers cinc anys", va argumentar Frêche. D'altra banda, el president va voler matisar l'impacte que tindrà aquest 54% sobre el contribuent, i explicà que, en valor absolut, l'impost regional només representa el 4%: "Sobre 100 euros d'impostos pagats

pel contribuent, la incidència serà l'equivalent de dos o tres paquets de tabac o entrades de cinema." Un càlcul que, certament, no ha rebut la unanimitat de la majoria. El pressupost regional per al 2005, d'uns 765 milions d'euros, ha estat aprovat amb 40 vots a favor, 24 en contra i 3 abstencions, totes tres des de la mateixa majoria. El representant ecologista del Gard, Sylvain Pastor, i els dos consellers comunistes nord-catalans, Colette Tignères i Philippe Galano, no han volgut prestar el seu suport a aquest pressupost. Una oposició que la consellera comunista va pagar car: l'endemà mateix Frêche retirava el càrrec de Colette Tignères a la delegació del Dret de les Dones.

La factura de la descentralització.

A partir de l'any que ve, el govern Raffarin atorgarà més competències encara als poders regionals i departamentals. Sens dubte, una política descentralitzadora que regions i departaments ja comencen a pagar. Últimament, l'estat francès ha retirat o ha frenat el pagament dels crèdits promesos a diferents projectes. Aquest és el cas, per exemple, del Liceu Climàtic de Font-romeu (Cerdanya). En el darrer contracte de pla, l'estat s'havia compromès a participar en el finançament de les obres d'acord amb l'administració cerdana. Al setembre del 2004, el Liceu va estar a punt de tancar les portes per no complir les normes de seguretat. El xec encara no havia arribat. De fet, París va esperar fins a l'1 de gener del 2005, data en què havia de transferir la gestió –i el deute– de l'establiment al Consell Regional, sense haver realitzat els treballs. La mateixa cançó es reproduïa al Conflent, on els crèdits per a la rehabilitació de la carretera estatal RN116 van ser congelats. Seguint el mateix principi, tot fa pensar que el Consell General de Catalunya Nord heretarà l'any que ve les competències sobre aquest eix, per la qual cosa haurà de pagar-ne els treballs.

A més de pagar aquestes dues factures, Frêche ha explicat que la fiscalitat regional permetrà crear vuit nous liceus, d'un miler d'allotjaments socials i el finançament dels transports col·lectius. El pressupost per a les infraestructures viàries i ferroviàries s'ha multiplicat per dos. Frêche s'ha compromès a augmentar un

El socialista Georges Frêche, en una imatge del 28 de març de l'any passat, quan va guanyar la presidència al Consell Regional del Llenguadoc-Rosselló.

Frêche vol redefinir la Maison du Languedoc-Roussillon de Barcelona i traslladar-la a un local de la Rambla

76% els crèdits a la cultura i un 40% els dedicats al desenvolupament sostenible.

Tanca la casa de la regió a Barcelona. Amb el seu retorn, Frêche ha confirmat també que es tancarà "l'ambaixada regional" que l'expresident Blanc havia inaugurat el 1990 a Barcelona. A la Maison du Languedoc-Roussillon treballaven una trentena d'assalariats repartits entre el restaurant de la planta baixa i els despatxos de la societat Prod'export, encarregada del desenvolupament i la promoció de la regió. Segons Frêche, la casa és més coneguda com a restaurant que

com a vitrina econòmica i turística. Així, la Maison aviat perdrà la seua configuració actual. La regió vendrà la casa del carrer de Pau Claris per comprar una planta baixa a la Rambla, i els treballadors hauran de ser recol·locats, com ja va passar amb un centenar d'empleats més dels altres centres de l'administració regional que han estat desmantellats en menys d'un any: l'Agència Mediterrània del Medi Ambient, el Centre Regional de Lletres o encara el Parc Natural Regional del Pirineu Català.

Sebastià Girard